

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4989/2019
12.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Дане Жигић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Небојша Ивковић, адвокат из ..., због заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 525/19 од 02.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 525/19 од 02.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П2 број 198/18 од 30.05.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да суд одреди мере заштите од насиља у породици тако да забрани туженом вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање којим узнемирава тужилцу, приближавање тужилци на удаљености мањој од 100 метара, као и приступ простору места њеног становања на удаљености мањој од 100 метара. Другим ставом изреке обавезане је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 192.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 525/19 од 02.10.2019. године, жалба тужилце је делимично усвојена и делимично одбијена па је првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев и у погледу одлуке о трошковима поступка преиначена тако што је апелациони суд одредио мере заштите од насиља у породици забраном туженом вређања као и сваког другог дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим узнемирава тужилцу у трајању од годину дана и одлуку о трошковима поступка тако што је обавезао туженог да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.300,00 динара док је у преосталом делу којим је одбијен захтев да суд одреди мере заштите забране туженом да се приближава тужилци

на удаљености мањој од 100 метара као и да приступи простору око места њеног становања на удаљености мањој од 100 метара првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара, док је трећим ставом изреке одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове поступка је тражио и определио по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14 – ЗПП) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном првостепеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Неосновани су ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 371. у вези са чл. 383. став 2. ЗПП, јер је на основу чл. 394. став 1., 2. и 3. ЗПП другостепени суд овлашћен да преиначи првостепену пресуду без отварања главне расправе ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или је из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је засновао своју пресуду.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде тужила и тужени су живели у ванбрачној заједници од 2010. године. Брак су закључили у ... 2017. године. У току заједнице живота 2011. године рођена је њихова малолетна ћерка. Брак супружника разведен је правноснажном пресудом од ...2019. године тако што је малолетно дете странака поверено на самостално вршење родитељског права мајци. Годинама уназад супружници су радили код истог послодавца, тужила као ..., а тужени као Дана 20.04.2018. године тужила је отишла у полицијску станицу и пријавила туженог да је узнемирава приватним разговорима, честим слањем СМС порука, да за то користи чињеницу да раде код истог послодавца, улази у њену канцеларију и оптужује је да је крива за развод њиховог брака, да има љубавника, да је крива што други људи имају лоше мишљење о њему. Том приликом је изјавила да јој је тужени у периоду од 24.02.2018. године до 20.04.2018. године послао укупно 283 СМС порука. Поруке нису биле увредљиве, понижавајуће, већ личне природе. Поводом пријаве полицији донета је хитна мера забране туженом да контактира тужилу и да јој прилази у року од 48 сати. Мера је по изјављеној жалби укинута. Након овог догађаја тужила је дала отказ јер више није могла да поднесе психички притисак којем је била изложена од туженог, као и због страха за личну безбедност.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је сукоб између супружника искључиво вербалне природе због чега нису испуњени услови за примену мера заштите од насиља у породици у смислу члана 197. и 198. Породичног закона – ПЗ.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право одредба члана 197. и 198. ПЗ када је одредио меру заштите од насиља у породици као у изреци пресуде.

Насиље у породици, као што то правилно закључује другостепени суд, подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајног опхођења и комуницирања са члановима породице. Психолошко насиље, као што се то у ревизији указује не мора нужно бити извршено вређањем, омаловажавањем и претњама. Оно, напротив може бити извршено и слањем 283 СМС порука љубавног садржаја, које прималац порука не жели да прими. У таквој ситуацији тужилино спокојство и душевни мир су нарушени, што произлази не само из чињенице да је она дала отказ код послодавца код кога је годинама радила уназад већ из чињенице да је орган старатељства предложио одређивање мере заштите од насиља у породици и да је тужилца покренула ову парницу. Правилан је закључак другостепеног суда да тужилца не жели контакт са туженим онакав какав тужени жели, па чак и слање најлепше поезије, због чега постоји потреба за одређивањем мера заштите од насиља у породици, и потреба да суд покаже нулту толеранцију према понашању туженог које одступа од понашања које тужилца није дужна да трпи.

Врста, облик и учесталост насиља у поступку су правилно утврђени, а одређена мера заштите утицаће на туженог да не понови слично или насиље у тежем облику.

На основу изложеног, како се осталим наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи у сумњу Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

Одлука о трошковима другостепеног поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези са чл. 154. став 1. ЗПП према постигнутом поступку ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић